

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2021. március 11.*

„Előzetes döntéshozatal – 2008/115/EK irányelv – 5. cikk – Kiutasítási határozat – Kiskorú, európai uniós polgár gyermek apja – A gyermek mindenek felett álló érdekének a kiutasítási határozat meghozatala során történő figyelembevétele”

A C-112/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d'État (államtanács, Belgium) a Bírósághoz 2020. február 28-án érkezett, 2020. február 6-i határozatával terjesztett elő az

M. A.

és

az **État belge**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, C. Lycourgos (előadó) és I. Jarukaitis bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- M. A. képviseletében D. Andrien avocat,
- a belga kormány képviseletében M. Jacobs, M. Van Regemorter és C. Pochet, meghatalmazotti minőségben, segítőik: D. Matray és S. Matray avocats,
- az Európai Bizottság képviseletében C. Cattabriga és E. Montaguti, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL 2008. L 348., 98. o.) az ezen irányelv 13. cikkével és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 24. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikke értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet az M. A. által a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság, Belgium) azon ítéletével szemben benyújtott fellebbezés keretében terjesztették elő, amelyben elutasították a belga államterület elhagyását elrendelő és az oda történő beutazását megtiltó határozatok megsemmisítése iránti keresetét.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 A gyermek jogairól szóló, az ENSZ Közgyűlése által 1989. november 20-án elfogadott nemzetközi egyezmény [kihirdette: az 1991. évi LXIV. törvény] 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A szociális védelem köz- és magánintézményei, a bíróságok, a közigazgatási hatóságok és a törvényhozó szervek minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenek felett álló érdekét veszik figyelembe elsősorban.”

Az uniós jog

- 4 A 2008/115 irányelv (22) és (24) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:

„(22) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1989-ben elfogadott, a gyermek jogairól szóló egyezményével összhangban az irányelv végrehajtása során a tagállamok elsődleges szempontjának a gyermek mindenek felett álló érdekének kell lennie. Összhangban az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló [Rómában, 1950. november 4-én aláírt] európai egyezményrel [(kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.)], az irányelv végrehajtása során a tagállamok elsődleges szempontjának a családi élet tiszteletben tartásának kell lennie.

[...]

- (24) Az irányelv tiszteletben tartja és betartja a különösen [a Charta] által elismert alapvető jogokat és elveket.”

- 5 Ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
- „Ez az irányelv a valamely tagállam területén illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra alkalmazandó.”
- 6 Az említett irányelv 5. cikke a következőképpen rendelkezik:
- „Az irányelv végrehajtása során a tagállamok megfelelő figyelmet fordítanak
- a) a gyermek mindenképp felett álló érdekeire,
 - b) a családi életre,
 - c) az érintett harmadik országbeli állampolgár egészségi állapotára,
- és tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét.”
- 7 Ugyanezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében:
- „A tagállamok a (2)–(5) bekezdésben említett kivételek sérelme nélkül a területükön illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan kiutasítási határozatot adnak ki.”
- 8 A 2008/115/EK irányelv 7. cikke (2) bekezdésének szövege a következő:
- „A tagállamok a konkrét eset egyedi körülményeinek, mint például a tartózkodás időtartamának, a beiskolázott gyermekeknek, valamint egyéb családi és társadalmi kötelezettségeknek a figyelembevételével szükség esetén megfelelő időtartammal meghosszabbítják az önkéntes távozás határidejét.”
- 9 Ezen irányelv 13. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:
- „(1) Az érintett harmadik országbeli állampolgár számára biztosítani kell a hatékony jogorvoslathoz való jogot, hogy illetékes bíróság vagy közigazgatósági hatóság, vagy pártatlan és a függetlenség biztosítékával rendelkező tagokból álló illetékes szerv előtt fellebbezéssel élhessen a kiutasításhoz kapcsolódó, a 12. cikk (1) bekezdésében említett határozatok ellen, vagy kérhesse azok felülvizsgálatát.”
- 10 Az említett irányelv 14. cikkének (1) bekezdése a következőket tartalmazza:
- „A 16. és 17. cikkek hatálya alá eső helyzet kivételével a tagállamok a harmadik országbeli állampolgárok tekintetében a lehetőségekhez mérten biztosítják az alábbi elvek figyelembevételét a 7. cikknek megfelelően az önkéntes távozásra engedélyezett időszak alatt, valamint azon időszakok alatt, amelyekre a 9. cikknek megfelelően a kitoloncolást elhalasztották:
- a) fenn kell tartani a család egységét a területükön tartózkodó családtagokkal;
 - b) biztosítani kell a sürgősségi egészségügyi ellátást és a betegségek alapvető kezelését;
 - c) a kiskorúak számára – tartózkodásuk időtartamától függően – biztosítani kell az iskoláztatást;
 - d) figyelmet kell fordítani a kiszolgáltatott személyek különleges igényeire.”

A belga jog

- 11 A loi du 15 décembre 1980, sur l'accès au territoire, l'établissement, le séjour et l'éloignement des étrangers (a külföldieknek az ország területére történő beutazásáról, tartózkodásáról, letelepedéséről és kiutasításáról szóló, 1980. december 15-i törvény) (*Moniteur belge*, 1980. december 31., 14584. o.) 74/13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ha a miniszter vagy megbízottja kiutasítási határozatot hoz, figyelmet fordít a gyermek mindenek felett álló érdekére, a családi életre és az érintett harmadik országbeli állampolgár egészségi állapotára.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 12 2018. május 24-én M. A.-t kiutasították Belgiumból, majd másnap közölték vele, hogy beutazási tilalmat rendeltek el vele szemben. Ezekben a határozatokban az áll, hogy a fellebbezőnek nyilatkozata szerint belga élettársa és egy Belgiumban született lánygyermke van, a határozatokat azonban azzal indokolták, hogy a fellebbező Belgiumban jogsértéseket követett el, és ebből következően veszélyt jelenthet a közrendre.
- 13 2019. február 21-i ítéletével a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) elutasította az M. A. által e határozatokkal szemben benyújtott keresetet.
- 14 2019. március 15-én M. A. fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 15 Fellebbezésének indokolásául M. A. többek között arra hivatkozik, hogy a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) tévesen állapította meg, hogy a Charta 24. cikkének megsértésére alapított kifogása irreleváns, mivel ő nem pontosította, hogy kiskorú gyermeke nevében jár el. E tekintetben M. A. hangsúlyozza egyrészt, hogy gyermeke belga állampolgársággal rendelkezik, nem címzettje a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) előtt megtámadott jogi aktusoknak, tehát nem rendelkezik keresethatósági joggal, másrészt pedig, hogy nem kell a gyermek nevében eljárnia ahhoz, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekét védhesse. M. A. egyébiránt kifejti, hogy a gyermeknek ahhoz, hogy a továbbiakban vele családi életét fenntarthassa, el kell hagynia az Európai Unió területét, és így megfosztják őt attól, hogy ténylegesen élvezze az uniós polgárság révén biztosított jogok lényegét.
- 16 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) hallgatólagosan, de bizonyosan úgy ítélte meg, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekét csak akkor kell figyelembe venni, ha a szóban forgó közigazgatási határozat kifejezetten erre a gyermekre vonatkozik. Rámutat, hogy az M. A. által ezen állítással szemben megfogalmazott kifogás a külföldieknek az ország területére történő beutazásáról, tartózkodásáról, letelepedéséről és kiutasításáról szóló, 1980. december 15-i törvénynek a 2008/115 irányelv 5. cikkét átültető 74/13. cikke értelmezésére vonatkozik.
- 17 Ezzel szemben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a fellebbező azon kötelezettsége, hogy a gyermek érdekének figyelembevétele érdekében a gyermeke nevében vitassa e határozat jogszerűségét, a keresethatósági joggal kapcsolatos kérdés, amely nem érinti az uniós jog értelmezését.

- 18 E körülmények között a Conseil d'État (államtanács, Belgium) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A 2008/15 irányelv 5. cikkét, amely előírja a tagállamok számára a gyermek mindenek felett álló érdekének az irányelv végrehajtása során történő figyelembevételét – ugyanezen irányelv 13. cikkével és [a Charta] 24. és 47. cikkével összefüggésben – úgy kell-e értelmezni, hogy előírja az uniós polgár gyermek mindenek felett álló érdekének figyelembevételét akkor is, ha a kiutasítási határozatot kizárólag a gyermek szülőjével szemben hozták?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 19 Az előterjesztő bíróság kérdése lényegében arra irányul, hogy a 2008/115 irányelv 5. cikkét – ezen irányelv 13. cikkével, valamint a Charta 24. és 47. cikkével összefüggésben – úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok abban az esetben is kötelesek a beutazási tilalmat is elrendelő kiutasítási határozat meghozatala előtt megfelelően figyelembe venni a gyermek mindenek felett álló érdekét, ha a határozat címzettje nem a kiskorú, hanem a kiskorú apja.
- 20 Elöljáróban először is meg kell állapítani, hogy M. A. azon az állásponton van, hogy mivel a Conseil d'État (államtanács) a Charta 47. cikkének és a 2008/115 irányelv 13. cikkének értelmezését kérte a Bíróságtól, meg kell vizsgálni, hogy ezeket a rendelkezéseket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében a beutazási tilalmat is elrendelő kiutasítási határozat címzettjének minősülő, harmadik országbeli állampolgárnak a kiskorú gyermeke nevében kell eljárnia az ezen határozat jogszerűségének elbírálására vonatkozóan hatáskörrel rendelkező bíróság előtt ahhoz, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekét figyelembe vegyék.
- 21 Az EUMSZ 267. cikk értelmében a Bírósághoz nem az alapeljárás felei fordulhatnak, hanem a nemzeti bíróság. A Bíróság elé terjesztendő kérdéseket tehát kizárólag a nemzeti bíróság határozhatja meg, és a felek nem módosíthatják azok tartalmát. Továbbá, ha a Bíróság eleget tenne az alapeljárás feleinek az előterjesztett kérdések módosítására irányuló kérelmeinek, az nem volna összeegyeztethető a számára az EUMSZ 267. cikkben meghatározott hatáskörrel, valamint a Bíróság azon kötelességével, hogy biztosítsa, hogy a tagállamok kormányai, valamint az egyéb érintett felek az Európai Unió Bírósága alapokmánya 23. cikkének megfelelően benyújthassák észrevételeiket, figyelembe véve, hogy a fent hivatkozott rendelkezés értelmében csak az előzetes döntéshozatalra utaló határozatokat kézbesítik az érdekelt feleknek (2015. október 6-i T-Mobile Czech Republic és Vodafone Czech Republic ítélet, C-508/14, EU:C:2015:657, 28. és 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolásában kifejezetten az áll, hogy a nemzeti eljárásjog szerinti keresetőségi jog kérdése nem képezi a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát.
- 23 Következésképpen az előterjesztő bíróság által feltett kérdést az M. A. által megfogalmazott kérelem figyelembevétele nélkül kell megválaszolni. E körülmény fennállása mellett a Charta 47. cikkének és a 2008/115 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének értelmezése továbbá nem is tűnik szükségesnek ahhoz, hogy hasznos választ lehessen adni e bíróság számára.

- 24 Másodszor meg kell jegyezni, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés azon az előfeltevésen alapul, hogy M. A. jogellenesen tartózkodik Belgium területén. A 2008/115 irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből és 6. cikkének (1) bekezdéséből ugyanis az következik, hogy kiutasítási határozat csak akkor hozható harmadik országbeli állampolgárral szemben, ha ez utóbbi (már) nem jogszerűen tartózkodik az érintett tagállam területén (lásd ebben az értelemben: 2018. június 19-i Gnandi ítélet, C-181/16, EU:C:2018:465, 37. és 38. pont).
- 25 Mindemellett az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy M. A. lánya belga állampolgárságú, kiskorú.
- 26 Márpedig ebből a körülményből levezethető, hogy M. A. részére az EUMSZ 20. cikk alapján el kell ismerni a Belgium területére szóló tartózkodási engedélyt. Főszabály szerint ez az eset állna fenn akkor, ha ilyen tartózkodási engedély hiányában M. A. és lánya kénytelen lenne elhagyni az Unió egész területét (lásd ebben az értelemben: 2020. február 27-i Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real [Unió polgár házastársa] ítélet, C-836/18, EU:C:2020:119, 41–44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezen értékelés keretében az illetékes hatóságoknak megfelelően figyelembe kell venniük a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, valamint a gyermek mindenek felett álló érdekét, amelyeket a Charta 7. cikke 24. cikkének (2) bekezdése rögzít.
- 27 E tekintetben a Bíróság korábban már megállapította, hogy az ilyen értékelés szempontjából az a körülmény, hogy a másik szülő ténylegesen képes és készen áll arra, hogy napi szinten ténylegesen egyedül viselje gondját a gyermeknek, releváns tényező ugyan, ám önmagában még nem elegendő annak megállapításához, hogy a harmadik országbeli állampolgár szülő és a gyermek között nincs olyan függőségi viszony, amely miatt ez utóbbi az Unió területének elhagyására kényszerülne, ha e harmadik országbeli állampolgártól megtagadná a tartózkodási jogot. Ennek a megállapításnak – a gyermek mindenek felett álló érdekében – az adott ügyben fennálló körülmények összességének, így többek között a gyermek életkorának, testi és érzelmi fejlettségének, a szüleivel fennálló érzelmi kapcsolata erősségének, valamint azon kockázatnak a figyelembevételén kell alapulnia, amelyet a harmadik országbeli állampolgár szülőtől való elszakítás a gyermek lelki egyensúlyára jelenthet (lásd még ebben az értelemben: 2017. május 10-i Chavez-Vilchez és társai ítélet, C-133/15, EU:C:2017:354, 70. és 71. pont).
- 28 E tekintetben azonban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 267. cikk közvetlen együttműködést hoz létre a Bíróság és a tagállami bíróságok között. Ezen eljárás keretében – amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul – az ügy tényállásának megítélése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik, amelynek az a feladata, hogy az ügy sajátosságaira figyelemmel megítélje mind az előzetes döntéshozatal szükségességét ítéletének meghozatala szempontjából, mind pedig a Bíróság elé terjesztendő kérdések jelentőségét, míg a Bíróság a nemzeti bíróság által rendelkezésre bocsátott tények alapján kizárólag az uniós jogi rendelkezés értelmezéséről és érvényességéről foglalhat állást (2017. október 25-i Polbud – Wykonawstwo ítélet, C-106/16, EU:C:2017:804, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 Következésképpen az előterjesztett kérdést azon előfeltevés alapján kell megválaszolni, hogy M. A. jogellenesen tartózkodik Belgium területén, aminek megalapozottságát azonban a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

- 30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a 2008/115 irányelv hatálya alá tartozik, főszabály szerint a kiutasítása tekintetében az irányelvben előírt közös normáknak és eljárásoknak kell rá vonatkozniuk mindaddig, amíg a tartózkodás adott esetben nem válik szabályossá (lásd ebben az értelemben: 2016. június 7-i Affum ítélet, C-47/15, EU:C:2016:408, 61. pont; 2019. március 19-i Arib és társai ítélet, C-444/17, EU:C:2019:220, 39. pont).
- 31 Márpedig a 2008/115 irányelv 5. cikke előírja a tagállamok számára, hogy az irányelv végrehajtása során fordítsanak megfelelő figyelmet a gyermek mindenek felett álló érdekeire.
- 32 E rendelkezés – amint az a szövegéből is kitűnik – a tagállamokra nézve az említett irányelv végrehajtása során kötelező általános szabálynak minősül, és ilyen végrehajtás történik akkor, ha – ahogyan a jelen ügyben is – az illetékes nemzeti hatóság beutazási tilalmat is elrendelő kiutasítási határozatot hoz harmadik ország olyan állampolgárával szemben, aki jogellenesen tartózkodik az érintett tagállam területén, és aki egyébként a tagállam területén jogszerűen tartózkodó kiskorú apja.
- 33 Következésképpen – amint azt a Bíróság korábban már megállapította – ebből a rendelkezésből nem lehet arra következtetni, hogy a gyermek mindenek felett álló érdekét csak akkor kell figyelembe venni, ha a kiutasítási határozatot kiskorú tekintetében hozzák meg, akkor viszont nem, ha azt a kiskorú szüleivel szemben hozzák (lásd ebben az értelemben: 2018. május 8-i K. A. és társai [Családegyesítés Belgiumban] ítélet, C-82/16, EU:C:2018:308, 107. pont).
- 34 Ezt az értelmezést végső soron a 2008/115 irányelv 5. cikkével elérni kívánt cél és az irányelv általános rendszere is megerősíti.
- 35 Elsőként, ami a 2008/115 irányelv 5. cikkével elérni kívánt célt illeti, rá kell mutatni egyrészt arra, hogy ez a cikk – amint azt ezen irányelv (22) és (24) preambulumbekkezdése is megerősíti – több alapvető jognak, köztük a gyermek Charta 24. cikkében biztosított alapvető jogainak az irányelvben megállapított kiutasítási eljárás keretében történő tiszteletben tartásának biztosítására irányul. Ebből az következik, hogy az általa elérni kívánt célra tekintettel ezen 5. cikket nem lehet megszorítóan értelmezni (lásd analógia útján: 2019. február 14-i Buivids ítélet, C-345/17, EU:C:2019:122, 51. pont; 2019. március 26-i SM [Az algériai kafala hatálya alá helyezett gyermek] ítélet, C-129/18, EU:C:2019:248, 53. pont).
- 36 Másrészt a Charta 24. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hatóságok és a magánintézmények gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenek felett álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie. Maga ez a rendelkezés tehát tág megfogalmazással bír, és olyan határozatokra alkalmazandó, amelyeknek – mint például a kiskorú harmadik országbeli állampolgár apjával szemben hozott kiutasítási határozatnak – nem a kiskorú a címzettje, de jelentős következményekkel járnak rá nézve.
- 37 Ezt a megállapítást a gyermek jogairól szóló, a Charta 24. cikkére vonatkozó magyarázatokban kifejezetten hivatkozott nemzetközi egyezmény 3. cikkének (1) bekezdése is megerősíti.
- 38 A 3. cikk (1) bekezdése szerint minden, a gyermeket érintő döntésben figyelembe kell venni a gyermek mindenek felett álló érdekét. Következésképpen az ilyen rendelkezés általános jelleggel minden olyan határozatra és cselekményre vonatkozik, amely közvetlenül vagy közvetve érinti a

gyermeket, amint erre az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága is rámutatott (lásd e tekintetben a Gyermekjogi Bizottságnak a gyermek mindenek felett álló érdekéről mint elsődleges szempontból (3. cikk (1) bekezdés) szóló, 14. sz. általános megjegyzését (2013), CRC/C/GC/14, 19. pont).

- 39 Másodikként a 2008/115 irányelv 5. cikke a) pontjának szövegkörnyezetét illetően elsősorban arra kell rámutatni, hogy az uniós jogalkotó kifejezetten nevesítette azokat az eseteket, amikor a szándéka arra irányult, hogy az említett 5. cikkben felsorolt tényezőket csak a kiutasítási határozattal érintett harmadik országbeli állampolgár tekintetében vegyék figyelembe.
- 40 Így a 2008/115 irányelv 5. cikkének a) és b) pontjától eltérően az irányelv 5. cikkének c) pontjából kifejezetten kitűnik, hogy a tagállamoknak csak „az érintett harmadik országbeli állampolgár”, vagyis kizárólag a kiutasítási határozat címzettjének egészségi állapotát kell megfelelően figyelembe venniük.
- 41 Másodsorban ezen irányelv 5. cikkének b) pontjából az következik, hogy a tagállamok a kiutasítási határozat meghozatalának kilátásba helyezésekor a családi életet is megfelelően figyelembe kell venniük. Márpedig a Chartának a többek között a családi élet tiszteletben tartásához való jogra vonatkozó 7. cikkét, amelyre az olyan, jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár hivatkozhat, aki M. A.-hoz hasonlóan kiskorú gyermek apja, a Charta 24. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni, amely úgy rendelkezik, hogy figyelembe kell venni az illető kiskorú gyermekének mindenek felett álló érdekét (lásd ebben az értelemben: 2019. március 26-i SM [Az algériai kafala hatálya alá helyezett gyermek] ítélet, C-129/18, EU:C:2019:248, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 Harmadsorban a 2008/115 irányelv más rendelkezései, például 7. cikkének (2) bekezdése és 14. cikkének (1) bekezdése a gyermek mindenek felett álló érdekének figyelembevételére vonatkozó kötelezettséget írnak elő, ideértve azt az esetet is, amikor a gyermek nem címzettje a szóban forgó határozatnak.
- 43 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a 2008/115 irányelv 5. cikkét a Charta 24. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok abban az esetben is kötelesek a beutazási tilalmat is elrendelő kiutasítási határozat meghozatala előtt megfelelően figyelembe venni a gyermek mindenek felett álló érdekét, ha a határozat címzettje nem a kiskorú, hanem a kiskorú apja.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok abban az esetben is kötelesek a beutazási tilalmat is elrendelő kiutasítási

határozat meghozatala előtt megfelelően figyelembe venni a gyermek mindenek felett álló érdekét, ha a határozat címzettje nem a kiskorú, hanem a kiskorú apja.

Aláírások